„Licheaua” de la Washington și hârtia igienică a lui Victor Rebengiuc CONTROVERSA ZILEI DE ANDREI BĂDIN

By **FLUX 24** 22 iulie 2023, 01:43

de Andrei Bădin

Fiul de ilegalist comunist stalinist rătăcit prin suburbiile Washingtonului pe numele lui Tismăneanu Vladimir în lipsă de băgare în seamă s-a gândit să arunce cu noroi în Pavel Apostol, care a fost naşul meu de botez.

Pavel a murit în anii 80 când era profesor de filosofie la Sorbonna și în Berlinul de Vest.

Da, Pavel a fost marxist în tinerețe, dar apoi și-a nuanțat mult opiniile. De altfel acest lucru îl știe prea bine și odrasla de ilegaliști care țipă acum din D.C uitând traiul pe vătrai din cartierul Primăverii de braț cu Nicu Ceaușescu.

A scris-o în Raportul pentru Condamnarea Regimului Comunist prezentat în Parlament de către fostul președinte Băsescu. În raport, Tismăneanu cu mânuța lui nesilit de nimeni a susținut că greva de la Facultatea de Filosofie din 1965 care a fost organizată și de tatăl meu, Iulian Bădin (4 au fost, alții spun 6, numele lor sunt la final-au „murit” în câțiva ani, unul a reușit să fugă în RFG), a fost una din loviturile împotriva regimului comunist.

La finalul articolului veți găsi niște mărturii oribile despre tatăl meu. Citiți și dacă pricepeți bine. Dacă nu, nu...

Ori tocmai Pavel nu numai că le-a fost profesor la Facultatea de Filosofie din București tatei și mamei, dar m-a botezat în Mănăstirea Cașin în 1968 când tata

Privacy

Pavel nu s-a dezis niciodată de noi, nu a renunțat la relația noastră de familie și până la moartea lui am petrecut toate sărbătorile în Familie.

A făcut doctoratul cu Lucian Blaga, a fost coleg de facultate la Paris cu Francois Mitterand și a stat in închisoare în perioada stalinistă.

Aș zice ca Anca Alexandrescu, dar mai bine aș aminti de Lichelele lui Liiceanu și i-aș da lui Volo hârtia igienică a lui Victor Rebengiuc.

Amin!

PS: FOTO DE LA BOTEZUL DE LA CAȘIN: NAȘA ADINA, NAȘUL PAVEL SI TATA

CE SPUNE WIKIPEDIA:

In anul 1965, Facultatea de Filosofie a trecut printr-un episod de teroare, descris astfel de istoricul Mioara Anton: „Desovietizarea accelerată a culturii române, precum și declarațiile noii conduceri instituite după moartea lui Gheorghiu-Dej au alimentat speranțele celor mai mulți că partidul va admite dezbateri libere. «Dezghețul» ceaușist era însă o iluzie. În octombrie 1965, un grup de studenți de la Facultatea de Filosofie erau acuzați că au manifestat atitudini dușmănoase la adresa partidului și a statului. Conform rapoartelor Securității, cele șase «elemente izolate» – **Ștefan Nicolici, Traian Vasar, Mihai Turcu, Iulian Bădin, Nicolae Octavian, Gheorghe Boboc** – propagaseră «teorii revizioniste» care contestau natura și funcționarea puterii comuniste în România. Securitatea informa că

Privacy

Flux 24

Decanul de atunci al facultății, Tudor Bugnariu, filosof marxist, fost ilegalist, a luat apărarea studenților anchetați și, într-un final, exmatriculați. El a fost sancționat pe linie de partid și înlocuit de la conducerea Facultății cu Constantin Nicuță, secretarul de partid al aceleiași instituții.[3]

Cei șase studenți incriminați au fost „judecați" într-o ședință de demascare care a avut loc în toamnă în Aula Facultății de Drept. Unul dintre cei care i-a „înfierat" și a depus mărturie împotriva lor a fost **Iosif Boda** pe atunci student (cu carieră de demnitar al statului român după 1989). După această ședință, studenții au fost atacați și molestați pe treptele rectoratului. Decanul **Tudor Bugnariu** nota în jurnalul său: „După adunare, la ieșirea din Universitate, un grup de huligani «de stânga» i-au luat la bătaie pe cei pe care i-au putut prinde dintre acuzați. Vasar a fost serios rănit, la cap și la mână; Mihai Turcu a scăpat mai ușor. Nici nu se putea ca o astfel de ședință să nu aibă aceasta încheiere".[4]

O altă mărturie în acest sens o oferă **Virgil Măgureanu**, și el al student al Facultății la acea dată: **„După această înscenare, a urmat o adevărată încăierare. Bande de bătăuși formate din studenți de la Drept i-au atacat pe contestatarii de la Filosofie. Îmi aduc aminte că pe Iulian Bădin l-am cules chiar eu, cu cearșaful, de pe jos. Era o mână de om.** Ulterior, am fost chemat să dau explicații de ce am făcut respectivul gest. Bătăușii erau tot studenți…"[5]

NOTA BENE LA WIKIPEDIA: Mama a fost bătută în stația de tramvai și a pierdut prima sarcină. După am venit eu...

Privacy